

SENAT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Zapis stenograficzny **(1973)**

Wspólne posiedzenie
Komisji Zdrowia (110.)
oraz Komisji Samorządu Terytorialnego
i Administracji Państwowej (234.)
w dniu 26 stycznia 2011 r.

VII kadencja

Porządek obrad:

1. Rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz gminach uzdrowiskowych oraz niektórych innych ustaw (druk senacki nr 1091, druki sejmowe nr 2770, 3111, 3649 i 3649-A).

(Początek posiedzenia o godzinie 8 minut 08)

(Posiedzeniu przewodniczy zastępca przewodniczącego Komisji Zdrowia Michał Okła)

Zastępca Przewodniczącego Michał Okła:

Dzień dobry. Witam państwa serdecznie. Otwieram wspólne posiedzenie Komisji Zdrowia i Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej. Na dzisiejszym posiedzeniu rozpatrzymy ustawę o zmianie ustawy o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz gminach uzdrowiskowych oraz niektórych innych ustaw, druki sejmowe nr 2770, 3111, 3649, 3649-A oraz druk senacki nr 1091.

Witam serdecznie przybyłych gości – pana ministra Marka Habera, pana Artura Gomułkę z Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji. Witam panią Barbarę Jabłońską z Narodowego Funduszu Zdrowia oraz przybyłych na dzisiejsze spotkanie przedstawicieli związków zawodowych.

Bardzo proszę pana ministra Habera o omówienie przedmiotowej ustawy.

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Zdrowia
Marek Haber:**

Dziękuję bardzo.

Panie Przewodniczący! Wysokie Komisje!

Ustawa o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz gminach uzdrowiskowych oraz o zmianie niektórych innych ustaw jest wynikiem kilkuletnich doświadczeń, wynikających z funkcjonowania obecnej ustawy o lecznictwie uzdrowiskowym. Zmiany zaproponowane w tym projekcie są wynikiem praktycznych doświadczeń, które nabyły w tym zakresie zarówno gminy uzdrowiskowe, samorządy terytorialne, lecznictwo uzdrowiskowe, jak i Ministerstwo Zdrowia. Projekt wprowadza pewne zmiany, które mają ułatwić funkcjonowanie gmin uzdrowiskowych. Myślę tutaj o godzeniu interesów mieszkańców i osób, które w tych gminach pracują, funkcjonują, jak również interesu nadrzędnego, jaki gminy uzdrowiskowe mają spełniać wobec lecznictwa uzdrowiskowego, a więc charakteru uzdrowiska i zapewnienia warunków, które są konieczne do tego, aby uzdrowisko mogło prowadzić swoją podstawową działalność lecznictwa uzdrowiskowego.

Z takich bardziej istotnych elementów, które zostają wprowadzone w tym projekcie, wymienię złagodzenie regulacji dotyczących powoływania naczelników lekarzy uzdrowiska. Przez wiele lat obserwowaliśmy problem z dokonaniem odpowiedniego

naboru, znalezieniem kandydatów, którzy by chcieli pełnić funkcję lekarza uzdrowiska. Dziesięcioletni staż pracy był zbyt wygórowanym wymaganiem. Ten staż został obniżony do lat pięciu. Obniżono również wymagania, jeśli chodzi o specjalizację, o kwalifikację tych osób. Złagodzone również obowiązki sporządzania i uchwalania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla gmin uzdrowiskowych. Wprowadzono nowe świadczenia, a mianowicie rehabilitację leczniczą, której w obecnie obowiązującej ustawie nie było. Została zmieniona nomenklatura, która była stosowana w ustawie. Zlikwidowano między innymi pojęcie prewentorium. Ta nazwa funkcjonowała w ustawie, w życiu natomiast, w systemie ochrony zdrowia, przestała funkcjonować. Zastąpiono pojęcie prewentorium pojęciami sanatorium i szpitala uzdrowiskowego dla dzieci.

Od kilku lat, czy od dłuższego okresu, obserwowaliśmy brak pewnej konsekwencji. Ustawa nie korespondowała z tym, co się działo w praktyce. Myślę tutaj o pewnym szczególnym charakterze uzdrowisk, które zaczęły powstawać, mianowicie o uzdrowiskach, które zaczęły powstawać pod ziemią, w wyrobiskach górniczych. Zapisy ustawy, które w chwili obecnej obowiązują, nie przystają do warunków, w jakich te sanatoria, uzdrowiska mogą funkcjonować. Jest to oczywiście bardzo cenna rzecz, którą chcielibyśmy rozwijać, która ma swoje uzasadnienie lecznicze. W związku z tym ustawa zauważa tego typu właśnie leczenie uzdrowiskowe, które może być realizowane poza uzdrowiskiem, pod ziemią, czyli w wyrobisku górniczym.

Doprecyzowana jest kwestia regulacji czynności i funkcji, które są zabronione i dozwolone w poszczególnych strefach, między innymi jest to kwestia uregulowania wskaźników terenów zielonych i biologicznie czynnych, które w poszczególnych strefach obowiązują. I tak w strefie A, wychodząc również naprzeciw oczekiwaniom samorządów, gmin uzdrowiskowych, ilość zieleni i terenów biologicznie czynnych zmniejszamy z 75% do 65%, w strefie B z 55% na 50%, w strefie C natomiast ustalany jest ten poziom na poziomie 45%. Do tej pory nie było tutaj żadnej granicy, co było pewnego rodzaju niedopatrzeniem w ustawie obecnie obowiązującej, która była, przypomnę, projektem poselskim. Również uregulowano kwestię czynności zabronionych w strefach ochrony uzdrowiskowej dotyczące dopuszczalnej liczby miejsc parkingowych, lokalizacji budowli służących poprawie stanu sanitarnego uzdrowiska, takich jak sieć kanalizacyjna, wodno-kanalizacyjna, gazowa, czy kotłownie gazowe.

Istotną rzeczą, która pojawia się w projekcie ustawy, jest również próba uregulowania kwestii związanych z funkcjonowaniem takiej działalności, jak prowadzenie punktów sprzedaży pamiątek, wyrobów ludowych, czy produktów regionalnych.

I jeszcze jedna rzecz, na którą zwróciłbym uwagę. To jest kwestia nowelizacji ustawy – Prawo farmaceutyczne, gdzie do tej pory mieliśmy niejednoznaczną sytuację związaną z kwestią uzyskiwania pozwoleń na obrót kopalinami leczniczymi. Było pytanie, czy obrót kopalinami leczniczymi podlega ustawie – Prawo farmaceutyczne, czy też nie. W tym przypadku wyłączyliśmy obrót kopalinami leczniczymi nieprzetworzonymi spod zapisów ustawy – Prawo farmaceutyczne, uważając, że tutaj nie ma potrzeby tak rygorystycznego przestrzegania pewnych zasad.

Panie Przewodniczący, to może tyle, tak bardzo ogólnie. Jeszcze tylko jedno, dwa zdania. Prace nad tą ustawą trwały bardzo długo, i w podkomisji, i w połączonych komisjach samorządu terytorialnego i ochrony zdrowia. Wydaje się, że większość pro-

blemów, które były dyskusyjne, udało się rozstrzygnąć w duchu próby wypracowania konsensusu. Jeżeli będą jeszcze inne jakieś problemy, to oczywiście jesteśmy do dyspozycji. Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego Michał Okła:

Bardzo dziękuję, Panie Ministrze.
Kto z państwa senatorów chce zadać pytanie?
Pan senator Górecki, bardzo proszę.

Senator Ryszard Górecki:

Panie Przewodniczący! Panie Ministrze! Szanowni Państwo!
Słuchając wypowiedzi pana ministra, przeglądając tę ustawę, odnoszę wrażenie jakby w ustawie było za dużo szczegółowych zapisów. W mojej ocenie sporo rzeczy powinno polegać na upoważnieniu ministra, który będzie podejmował decyzję. Czy powinno być określone w ustawie, ile ma być parkingów, czy ma być handel w sklepikach? To są już takie, powiedziałbym, detale, które chyba jednak wtłaczają pewne sprawy, o których często dyskutujemy. To jest taki mój komentarz.

Moje pytanie zaś jest natury merytorycznej. Mówimy o strefach A, B, C. Kto podejmuje decyzję o tych kategoriach i czym one się tak naprawdę charakteryzują? Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Michał Okła:

Dziękuję bardzo.
Proszę, Panie Ministrze.

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Zdrowia
Marek Haber:**

Dziękuję bardzo.
Próbując odnieść się do komentarza, to oczywiście wolałbym nie zabierać tutaj stanowiska z legislacyjnego punktu widzenia. Prosiłbym natomiast o opinię legislatorów. Pracowaliśmy – i to chyba jest najistotniejsze – nad projektem ustawy, który już kilka lat temu...

(Głos z sali: W 2005 r.)

...który w 2005 r. został przyjęty przez parlament. Był to projekt poselski, który chyba po raz pierwszy regulował sprawy dotyczące funkcjonowania gmin uzdrowiskowych. Regulował ich funkcjonowanie w kontekście, tak jak wspomniałem, połączenia dwóch istotnych elementów, jakie one muszą spełniać, a więc z jednej strony funkcji mieszkalnej, miejsca, w którym mają swoje domy, swoje zakłady pracy osoby mieszkające w tych gminach, pracujące w tych gminach, jak również osoby, które mają pewne oczekiwania wobec tego miejsca, osoby, które przyjeżdżają tam leczyć się i naprawiać swoje zdrowie. Ustawa, jak mówię, powstała w 2005 r. W chwili obecnej próbowaliśmy tę ustawę unowocześnić, uelastyczyć, nie zmieniając jej głównego i zasadniczego kształtu, szkieletu.

Kwestia stref. W ustawie mamy dokładnie zapisane, jakie warunki dla poszczególnych stref muszą być spełnione. Są to warunki brzegowe, które muszą być spełnione w momencie, kiedy gmina uzdrowskowa przygotowywała operat uzdrowskowy, który następnie był zatwierdzany przez ministra zdrowia. Ten operat ma uwzględniać zapisy, uwzględniać te warunki brzegowe, które znajdują się w ustawie, i pod tym kątem jest właśnie sprawdzany i zatwierdzany przez ministra zdrowia. Czyli taki charakter ma tutaj ta decyzja. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Michał Okła:

Dziękuję bardzo.

Teraz pytania będą zadawać w kolejności: pan senator Pawłowicz, pan senator Meres i pan senator Sepioł.

Bardzo proszę. Może zadamy trzy pytania i pan minister odpowie.

Senator Zbigniew Pawłowicz:

Dziękuję bardzo, Panie Przewodniczący.

Panie Ministrze, też mam pytanie związane ze strefami A, B i C. Z art. 38 wynika, że zmieniono udział procentowy biologicznie czynnych terenów w strefie A z 75% do 65%, w strefie B obniżono z 55% do 50%, a w strefie C, gdzie poprzednio było zero, podniesiono ten udział bardzo wysoko, bo do 45%. Jednocześnie w zapisie art. 38a, dotyczącym wymogów wobec stref, co wolno w nich robić, a czego nie wolno, w stosunku do strefy A te kryteria są bardzo wysokie, powiedziałbym, że bardzo wyśrubowane, gdyż nawet nie wolno budować mieszkalnych domów jednorodzinnych. Obniżono natomiast kryterium udziału biologicznie czynnych terenów z 75% do 65%. W strefie C, gdzie było zero, podniesiono ten udział do 45%, a jednocześnie kryteria ograniczające są tam bardzo niewielkie. Jeżeli bowiem mówimy, że nie wolno budować zakładów przemysłowych, czy robić poszukiwań minerałów i innych szkodliwych elementów, łącznie z wyrębem drzew, to mówimy, że te kryteria są bardzo luźne.

Moje pytanie jest następujące. Panie Ministrze, czy jednak nie należy rozważyć, żeby to kryterium 45% obniżyć do 20%? Nie będę już tego uzasadniał. To są bowiem również sugestie pewnych gmin uzdrowskowych, szczególnie gmin o dużej urbanizacji, gdzie utrzymanie kryterium 45% może prowadzić w przyszłości do kolizji na terenach, gdzie było zerowe kryterium, a wydano pewne decyzje lub przyjęto pewne zamierzenia inwestycyjne i inwestorzy podpisali pewne uzgodnienia, które mogą skutkować karami. To również nie da szansy rozwoju tym gminom, bo nie będzie można budować najprostszych elementów niezbędnych do ich funkcjonowania. Dziękuję.

Senator Zbigniew Meres:

Dziękuję, Panie Przewodniczący.

Panie Ministrze, moje pytanie jest à propos tego, co pan powiedział odnośnie do uelastycznienia warunków brzegowych związanych z możliwością funkcjonowania różnych budowli na terenie poszczególnych stref. To pytanie dotyczy art. 38a ust. 1 pkt 1h. Chodzi o możliwość lokalizacji radiostacji bazowych i innych urządzeń telefonii komórkowej. Nie będę cytował przepisu. On jest niejako nieco bardziej ry-

gorystyczny niż ten, który funkcjonował w ustawie z 2005 r., chyba w lit. j. Czy w związku z tym nie należałoby wnieść poprawki, która by znosiła ten rygor? To jest jedna sprawa.

I druga sprawa. Czy ewentualnie w związku z taką zmianą nie należałoby zwrócić uwagi również na art. 38a ust. 2 i chyba pkt 2, który mówi o tym, że te zabezpieczenia i tak funkcjonują w prawie o ochronie środowiska? Dokładnie chyba w art. 122. Lub też, znosząc rygor z lit. h, czy nie można byłoby zastosować takiego rozwiązania, które pozwoliłoby na zastosowanie różnych rozwiązań technicznych, które niesie czas i które w tej chwili są niezbędne? Na przykład w przypadku stosowania rozwiązania związanego ze stosowaniem określonego systemu e-medycyny? Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Michał Okła:

Proszę bardzo, senator Sepioł.

Senator Janusz Sepioł:

Chcę się dołączyć do wątków, które podnosili koledzy. Pierwsza sprawa to jest sprawa strefy C. Pytanie jest takie, czy w ogóle wzięto pod uwagę, że są takie uzdrowiska, które są w dużych miastach? Na przykład Kraków, uzdrowisko Mateczne, albo uzdrowisko Swoszowice. Problem polega na tym, że strefa C to już wchodzi w intensywną zabudowę miejską. Prawda? Wprowadzanie strefy z takimi wymogami jest więc po prostu kompletnie nierealistyczne. Wydaje mi się, że w ogóle trzeba by sobie dać spokój z tym wskaźnikiem procentowym, tym bardziej, że zachodzi pytanie, jak to egzekwować, jak to liczyć? Przy której kolejnej budowie to będzie skutkować?

Druga sprawa to jest sprawa owych stacji bazowych telefonii. Pytanie jest takie, czy zakaz realizacji inwestycji telefonicznych w strefie A wynika z przyczyn estetycznych, czy z przyczyn medycznych? Jeśli bowiem z przyczyn estetycznych, to chcę powiedzieć, że w strefach konserwatorskich A nie ma takiego przepisu. Na kościele mariackim jest stacja telefonii. Prawda? Jeśli więc decyduje estetyka, to wychodzimy przed orkiestrę. Jeśli natomiast decyduje wzgląd medyczny, to jest jakaś sensacja, że telefonia komórkowa jest jednak szkodliwa. Chciałbym więc dowiedzieć się, co się dzieje.

Zastępca Przewodniczącego Michał Okła:

Dziękuję bardzo.

Proszę, Panie Ministrze.

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Zdrowia
Marek Haber:**

Dziękuję bardzo.

Szanowni Państwo, będę starał się odnieść ogólnie do kolejno poruszonych problemów. Następnie, jeśli chodzi o szczegóły, głos zabierze pan naczelnik Śliwiński, który od wielu, wielu lat zna problemy uzdrowisk od podszewki.

Kwestia wskaźników zieleni w strefie C i tego, w jaki sposób one wpływają na funkcjonowanie uzdrowiska i cele, które ono ma spełnić. Myślę, że podstawowe pytanie, na które musimy sobie odpowiedzieć w momencie, kiedy rozmawiamy o uzdrowisku, brzmi następująco: jaką funkcję to uzdrowisko ma pełnić? Co jest nadrzędną funkcją, czy kwestia urbanistyczna, czy kwestia spełnienia tych warunków, które są istotne dla mieszkańców? Czy też najistotniejsze jest to, po co to uzdrowisko funkcjonuje. Bycie uzdrowiskiem to nie jest obowiązek. To jest wybór mieszkańców i samorządu, którzy decydują się na to, żeby taką decyzję podjąć. Z tą decyzją związane są określone konsekwencje, które wynikają z funkcji, jaką uzdrowisko ma pełnić.

Dla każdej strefy są przewidziane określone zadania. Strefa A to jest miejsce, w którym mają być zlokalizowane zakłady leczenia uzdrowiskowego, urządzenia leczenia uzdrowiskowego. To jest serce uzdrowiska, w którym mają być warunki do tego, żeby w ciszy, spokoju móc naprawiać swoje zdrowie. Strefa B to jest miejsce, w którym przede wszystkim ma się znajdować infrastruktura, która ma służyć kuracjom, osobom, które się leczą, pacjentom. W strefie B mogą być zlokalizowane pensjonaty, mogą być zlokalizowane hotele, mogą być zlokalizowane inne miejsca, które tę infrastrukturę tworzą. Jednym z elementów funkcjonowania uzdrowiska jest również klimat, jest również kwestia ciszy, która w uzdrowisku panuje. I to między innymi należy do strefy C, która jest otuliną uzdrowiska. To dlatego między innymi jest sugestia, żeby w strefie C były tereny zielone biologicznie czynne. Chodzi o to, żeby strefy A i B były w pewien sposób chronione strefą C.

To że, jak wspominałem, nie było do tej pory uregulowanej kwestii wskaźnika terenów zielonych biologicznie czynnych w strefie C, w naszym przekonaniu i z naszej analizy, którą przeprowadziliśmy, wynikało z pewnego niedopatrzenia, które wkradło się podczas prac nad projektem poselskim. Praktyka natomiast jest taka, że praktycznie wszędzie w strefie C wskaźnik terenów biologicznie czynnych w obecnie istniejących uzdrowiskach jest wielokrotnie większy. Tu będę prosił za chwilę pana naczelnika Śliwińskiego o uzupełnienie mojej wypowiedzi.

Tak więc nie blokujemy funkcjonowania uzdrowisk, które dzisiaj istnieją. Myślimy bardziej o przyszłości i o tym, żeby plany zagospodarowania przestrzennego, które te gminy uzdrowiskowe mają, nie zniszczyły ich funkcji. Już dzisiaj bowiem mamy w niektórych uzdrowiskach problemy z hałasem i z czystością powietrza. To wynika między innymi z faktu zbyt dużego zurbanizowania tych uzdrowisk. I jest takie pytanie, czy my chcemy utrzymywać uzdrowiska, które nie będą spełniały swojej roli i funkcji, bo nie będą do tego przygotowane, nie będą miały warunków do tego, żeby leczyć i poprawiać zdrowie? Czy chcemy po prostu utrzymywać wyłącznie szyld, który będzie informował o tym, że jest to taka czy inna miejscowość zdroj, która jest tylko i wyłącznie uzdrowiskiem na papierze? W tej chwili jest kilka przypadków, w których operaty uzdrowiskowe, które zostały wykonane, w których między innymi są podawane wyniki badań czystości powietrza, hałasu itp., budzą wątpliwości. Może się okazać, że w niedalekiej przyszłości, jeżeli gminy uzdrowiskowe nie poczynią daleko idących kroków zmierzających do tego, żeby tę sytuację zmienić, ten charakter, przymiot uzdrowiska stracą.

Druga kwestia – telefonia komórkowa. Dyskusja na temat względów estetycznych związanych z masztami była prowadzona wielokrotnie. Wiemy o tym, że z punk-

tu widzenia estetycznego istnieje w tej chwili – taką informację przedstawiały nam izby zajmujące się telefonią komórkową, operatorzy –możliwość zamontowania takich przekaźników, które byłyby i estetyczne, i niewidoczne z większej odległości. Problem polega przede wszystkim na tym, że jeśli chodzi o kwestie medyczne, to my dzisiaj w świetle badań, którymi dysponujemy, tak naprawdę nie jesteśmy w stanie rozstrzygnąć ani w jedną stronę, ani w drugą, czy telefonia komórkowa szkodzi, czy też nie szkodzi, czy przekaźniki i montowanie przekaźników w określonych miejscach są szkodliwe dla ludzi, czy też nie. Przedstawiano na ten temat wiele opinii, między innymi takie, które wskazywały, że nie ma badań, które by w jednoznaczny sposób mówiły o tym, że jest to bezpieczne.

Zostawiając to na boku, trzeba również wziąć pod uwagę oczekiwania mieszkańców, którzy nie są specjalnie chętnie nastawieni do tego, żeby w ich okolicy, w ich otoczeniu montować tego typu przekaźniki. Strefa A do tej pory była strefą wolną od przekaźników telefonii komórkowej i myślę, że trzeba pokazać również pewną drogę, którą przechodzimy od tej ustawy, która dzisiaj obowiązuje, do tego projektu, który państwu, Wysokiej Izbie, proponujemy. Do tej pory jest zakaz. Stacje przekaźnikowych nie można lokalizować bliżej niż 500 m od granicy strefy B i strefy A. W trakcie prac legislacyjnych tę granicę przenieśliśmy na granicę strefy A i B, czyli przenieśliśmy ją w kierunku centrum uzdrowiska. Równocześnie braliśmy pod uwagę, analizowaliśmy w czasie prac nad ustawą i potem podczas prac legislacyjnych, kwestie związane z zasięgiem sieci operatorskich. Konsultowaliśmy to również z Ministerstwem Infrastruktury, z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych i Administracji. Jasno i wyraźnie muszę stwierdzić jedną rzecz. Jeśli chodzi o kwestię bezpieczeństwa, to bezpieczeństwo jest tak naprawdę realizowane poprzez połączenia głosowe, czyli możliwość wybrania przez osoby poszkodowane numeru 999 lub też numeru 112. Połączenia głosowe, które są realizowane – myślę tutaj o określonych systemach operatorskich, łączności, które to bezpieczeństwo zapewniają – to jest zasięg kilku kilometrów. Największą szerokość strefy A, którą notujemy, to jest kilkaset metrów od brzegu do centrum strefy A. To są małe obszary, to są obszary, których wymiary całkowicie spokojnie pozwalają na zlokalizowanie tych masztów na granicy strefy A i strefy B.

W związku z tym, starając się nie wchodzić w dyskusję na temat tego, czy to jest szkodliwe, czy nie, opierając się na funkcji, jaką ma pełnić uzdrowisko, a więc funkcji, która powinna dawać poczucie bezpieczeństwa pacjentom, którzy tam się znajdują – bez względu na to, czy to poczucie bezpieczeństwa jest subiektywne, czy obiektywne – biorąc również pod uwagę to, że nie ma technicznych przeszkód, aby objąć sygnałem całą strefę A z granicy strefy A i B, stoimy na stanowisku, że zapisy, które w tej chwili znajdują się w projekcie, są zupełnie wystarczające, i z punktu widzenia bezpieczeństwa, i z punktu widzenia technologicznego. Przeszkoda, którą identyfikuję, to jest przeszkoda typu biznesowego. Pewnie łatwiej jest postawić jeden maszt w środku strefy A i załatwić sprawę tym jednym masztem, niż wyłożyć więcej środków finansowych na to, aby lokalizować te maszty na granicy strefy A i B.

Jeśli chodzi o wskaźniki zieleni, to proszę o krótką wypowiedź pana naczelnika, jak to dzisiaj w tych operatach uzdrowiskowych wygląda i jak do tego należałoby podejść. Dziękuję.

**Naczelnik w Wydziale Uzdrawisk
w Departamencie Organizacji Ochrony Zdrowia
w Ministerstwie Zdrowia
Włodzimierz Śliwiński:**

Szanowny Panie Przewodniczący! Szanowne Panie Senatorki i Panowie Senatorowie!

Pan minister dość szczegółowo tutaj opowiedział państwu na temat stref, niemniej jednak wróć do pierwszego pytania. Pan senator zapytał, kto te strefy dzieli i jak one wyglądają. Szanowni Państwo, w Polsce mamy czterdzieści cztery uzdrowiska. Czterdzieści cztery gminy uzdrowiskowe. De facto nie są to gminy, tylko to są gminy, gdzie są uzdrowiska, To nie są całe gminy.

Trzy strefy. Pan minister powiedział, do czego one służą. Strefy A są naprawdę niewielkie. One wynoszą od 30 ha do 300 ha w Kołobrzegu, który jest największym polskim uzdrowiskiem. Strefa C nie miała do tej pory określonej wartości. Nie chodzi o to, że my tu coś obostrzamy. To były po prostu wnioski z terenu, z gmin uzdrowiskowych. Gminy budują plany zagospodarowania przestrzennego. Pozwoliłem sobie wczoraj sprawdzić to w czterdziestu czterech gminach uzdrowiskowych. Gminy bowiem wykazują ten wskaźnik w swoich operatach i w swoich planach. Nie ma gminy uzdrowiskowej w strefie C, która by miała mniej niż 50–60% zieleni. My to zliberalizowaliśmy i nowelizacja ustawy przewiduje, że nie tereny zielone, ale tereny biologicznie czynne. Tereny biologicznie czynne tym się różnią od terenów zieleni, pozwolę sobie powiedzieć, że o ile tereny zieleni to są lasy, trawa, kwiaty, łąki, to tereny biologicznie czynne to są wszystkie tereny, jak woda, piasek, wszystkie oprócz zabetonowanych powierzchni. Jeżeli nasi projektanci, projektując plany – nie w uzdrowiskach, w normalnych miejscowościach – zakładają minimalny procent zieleni 50%, to albo jesteśmy za uzdrowiskami i chcemy ten klimat utrzymać... Pan minister powiedział, że mamy kilka uzdrowisk, gdzie przemysł, nieraz poza tą gminą, przeszkadza w uzyskaniu atestu klimatu leczniczego.

W związku z powyższym chciałbym jeszcze zauważyć, że nasi pacjenci, jak również turyści, przyjeżdżając do gminy uzdrowiskowej i uzdrowiska, płacą dziennie za pobyt 3 zł. I oni – mówią – nie będą płacić za to, że przyjeżdżają do zanieczyszczonego powietrza, hałasu, huk, braku zieleni. Po to płacą te 3 zł. To są koszty ich obciążające, o wiele większe niż w miejscowościach, w których obowiązuje opłata turystyczna miejscowa.

Jeżeli miałbym się ustosunkować do tego, co powiedział pan minister odnośnie do telefonii komórkowej, to, proszę szanownych państwa, ten temat był walczony przez półtora roku. Już od dwóch lat robimy tę nowelizację i wydaje mi się, że operatorzy już teraz nie mieli argumentów... Pan senator mówi o Swoszowicach. Rozumiem, że pan senator reprezentuje województwo kujawsko-pomorskie. Tam mamy trzy uzdrowiska: Ciechocinek, Inowrocław i Wieniec. W Wieniu w strefie C jest 98% zieleni. W Inowrocławiu, Panie Senatorze, jest około 60%. Ja wczoraj to przeliczyłem. Przyniosłem tutaj mapę i pokażę później w przerwie. Inowrocław bowiem jako miasto jest wydzielone poza uzdrowiskiem. Cały ten przemysł, zabudowa śródmiejska jest poza strefą C. Podobnie jest w Swoszowicach. W Swoszowicach jest utworzona dzielnica uzdrowiskowa – Podgórze i również są wydzielone tereny zieleni, tak że wszystkie normatywy stref są uwzględnione. Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego Michał Okła:

Bardzo dziękuję.

Pytania chce zadać pan senator Jurcewicz, pan senator Kraska.

Proszę.

Senator Stanisław Jurcewicz:

Dziękuję bardzo.

Panie Przewodniczący! Panie Ministrze!

Chciałem zadać kilka pytań, ale moje wątpliwości zostały już tu częściowo wyjaśnione. Skupię się więc na temacie tak trochę przekrojowo. Proszę zaznaczyć duże różnice, jakie ewentualnie wystąpiły pomiędzy projektem rządowym a komisyjnym. Chodzi o nieujęte propozycje rządu. To jest pierwsze pytanie.

Drugie pytanie. Interesuje mnie konsekwencja pewnych zapisów i chciałbym otrzymać potwierdzenie, czy to jest też zgodność z prawem budowlanym. Państwo bowiem używacie w ustawie o uzdrowiskach terminu stricte z prawa budowlanego. Takie jest moje odczucie. Na przykład powierzchnia użytkowania jest tu określona... Sądzę, że to jest – raczej chyba nie ma wątpliwości – zbieżne. Jeżeli o to chodzi, to mogły być też, moim zdaniem, pewne elementy w rozporządzeniu.

Następnie interesują mnie zapisy dotyczące tego, czego się zabrania. Na czterdzieści cztery uzdrowiska niewątpliwie akurat w moim regionie jest ich najwięcej. Na przykład zabrania się, mówię już w którym artykule, pkt 25 art. 38a pkt 1i – wiercenia w celu ujmowania wód leczniczych. Czy należy rozumieć, że w przypadku, kiedy byłyby wiercenia służące do ogrzewania uzdrowiska... Prawda? Jest bowiem taka możliwość poprzez rozwiązania technologiczne. Proszę skomentować zapis dotyczący zabrania działań budowlanych służących poprawie stanu sanitarnego uzdrowiska. Z jednej strony słyszę i jest ogromna troska o to, aby była cisza, to z drugiej zabrania się inwestycji... Technika i technologia... No, taki jest zapis. Chyba, że się pomyliłem.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

To dobrze, ale chciałbym usłyszeć komentarz.

Ostatnie zdanie o stracie statusu uzdrowiska. Rozumiem, że to jest twarda wypowiedź, ale realizacja będzie przeprowadzana naprawdę w sposób wyważony, ponieważ niektóre funkcjonowania zależą od tego... Jest to największy pracodawca itd., itd. Już nie wchodzę w szczegóły.

I mój komentarz. Myślę, że nie powinno się straszyć ludzi. Mam tutaj to urządzenie i po wypowiedzi pana ministra strach się do tego telefonu odezwać. Argumentacja, jaką państwo podnosicie, powinna być bardzo wyważona. Dziękuję bardzo.

Senator Waldemar Kraska:

Dziękuję, Panie Przewodniczący.

Panie Ministrze, mam pytanie dotyczące zapisu w ustawie skracającego staż pracy dla lekarza naczelnego uzdrowiska z dziesięciu do pięciu lat. Rozumiem, że jest to związane z tym, że lekarzy mogących spełniać te kryteria jest coraz mniej. Ustawa więc łagodzi zapis. Moje pytanie jest następujące: jak w tej chwili przebiega specjali-

zacja w zakresie rehabilitacji medycznej i balneologii? Czy są chętni, czy takich lekarzy nie brakuje? A jeżeli jest ich mało, czy ministerstwo robi coś w tym kierunku, żeby było ich więcej? Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Michał Okła:

Senator Muchacki i senator Meres jeszcze.

Senator Rafał Muchacki:

Dziękuję bardzo, Panie Przewodniczący.

Panie Ministrze, odnośnie tego nieszczęsnego hałasu, chcę panu powiedzieć, że sytuacja jest następująca. Otóż jest gmina uzdrowiskowa i koło tej gminy uzdrowiskowej przebiega droga krajowa. Gmina nie ma wpływu na tę drogę krajową. Prawda? Ma jednak w tej chwili warunkowe dopuszczenie na okres jeszcze dwóch czy trzech lat. O ile dobrze pamiętam, do 2013 r. Czy wobec powyższego Ministerstwo Zdrowia nie powinno wejść w kontakt z Ministerstwem Infrastruktury? Chodziłoby o to, żeby tam po prostu wybudować ekrany. W innych miejscach poza uzdrowiskiem są już wybudowane. W części uzdrowiskowej zaś nie są wybudowane. Mówię o tym, bo ja już interweniowałem w tej sprawie i mam obietnicę, że coś takiego powstanie. Niemniej byłoby dobrze, gdyby ministerstwo również to pilotowało.

A druga sprawa to jest ta, którą podjął pan senator Kraska. Pamiętam, że funkcja lekarza naczelnego uzdrowiska jest obecna od kilku lat. Takie ostre wymagania były wprowadzone, jeśli dobrze kojarzę, chyba w 2005 r. Od tego czasu, jak pamiętam, już dwu- czy trzykrotnie zmniejszono, że tak powiem, kryteria dla tego lekarza. Mówiliśmy już wcześniej, na którymś posiedzeniu Komisji Zdrowia, i w Sejmie, i w Senacie, w ogóle o potrzebie tego stanowiska. Z wielkim szacunkiem, Panie Ministrze, ale jeżeli ja czytam, że naczelny lekarz uzdrowiska prowadzi dokumentację związaną z nadzorem... ewidencja, nazwa zakładu leczniczego, rodzaj zakładu leczniczego, określenie podmiotu, który utworzył, regulamin korzystania z urządzeń leczniczych itd.

Mieszkam w gminie uzdrowiskowej... Jest dyrektor, jest dyrektor do spraw medycznych. Wiem – mówiliśmy bowiem o tym na poprzednich posiedzeniach komisji – że w wielu województwach tych lekarzy nie ma i te uzdrowiska działają. Pomijam kwestię, Panie Dyrektorze, że jeżeli już tak obniżyliśmy te kryteria, bo one są w tej chwili naprawdę... Niektórzy z tych lekarzy nie mogliby być ordynatorem przy ogłaszaniu konkursów. Naprawdę. Wynagrodzenie – 1,3 kwoty przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej. Na miły Bóg, naprawdę, czy nie należałoby zastanowić się nad tym, w dobie tej mizeroty, czy to jest tak istotna sprawa, żeby utrzymywać takie stanowisko i tę funkcję? Dziękuję bardzo.

Senator Zbigniew Meres:

Dziękuję, Panie Ministrze, za odpowiedź związaną z telefonią i stacjami bazowymi, ale tak de facto pan minister mnie przekonał, żeby jednak tę poprawkę wносить. Pierwsza rzecz, już nie ma przeszkód estetycznych. Druga – dalej w tymże samym artykule zabezpieczamy zdrowie przebywających na tych terenach, w każdej ze stref, wszystkich kuracjuszy. Czy w związku z tym nie należałoby się zastanowić, żeby wy-

eliminować coś, co zablokuje możliwość realizacji tam jakichkolwiek technicznych działań, które będą związane z tym, że ta telefonia się rozwija i musi być wprowadzona w te tereny? Ona bowiem i tak już tam istnieje. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Michał Okła:

Dziękuję bardzo.
Proszę, pan minister...

Senator Zbigniew Meres:

Może jeszcze jedna sprawa. Czy w związku z tym w art. 38a ust. 1 pkt 1 – gdzie, tak jak mówi prawo ochrony środowiska, zabezpieczamy wszystkich przed szkodliwym oddziaływaniem promieniowania elektromagnetycznego – nie należałoby, kierując się tym, że ten artykuł zostaje, wyeliminować podpunkt oznaczony lit. h?

Zastępca Przewodniczącego Michał Okła:

Bardzo proszę, Panie Ministrze.

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Zdrowia
Marek Haber:**

Dziękuję bardzo.
Panie Przewodniczący! Szanowni Państwo!

Najistotniejsze różnice pomiędzy przedłożeniem rządowym a obecną wersją projektu ustawy, które jestem w stanie w tej chwili na gorąco wyłapać, są następujące. Po pierwsze, jeśli chodzi o to, co może być realizowane w strefie A – ewentualnie poproszę panią mecenas o podpowiedzenie artykułu – była mowa o tym, że nie można tam lokalizować budowli, które by służyły realizowaniu świadczeń na rzecz pacjentów lub turysty. W przedłożeniu rządowym to sformułowanie „lub turysty” zostało wykreślone, ponieważ mieliśmy wątpliwości dotyczące tego, czy strefa A takie funkcje powinna pełnić, czy ten zapis nie będzie nadużywany i będzie to prowadziło do zmiany funkcji strefy A z funkcji uzdrowskiej na typowo turystyczną, czy w niektórych momentach nawet sportową. W trakcie prac legislacyjnych uznaliśmy, że obejście tego zapisu i tak jest możliwe. Jeżeli to sformułowanie „lub turystów” usuniemy, to i tak nie będzie to na tyle szczelne, żeby chronić przed tego typu zakusami i zgodziliśmy się na powrót do zapisu obecnie obowiązującego, który zawiera również słowa: „lub turysty”. I to jest artykuł...

(Wypowiedzi w tle nagrania)

Nie wiem, czy to nie jest art. 38a...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Zaraz do tego jeszcze wrócimy.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Art. 38.

(Głos z sali: Tak.)

Konkretnie dotyczy to strefy A, pkt 1.

Druga istotna rzecz, która różni obecny projekt od przedłożenia rządowego, to jest sprawa dotycząca art. 64 obecnej ustawy. W art. 64 mamy ustawowe upoważnienie dla ministra skarbu do przygotowania w porozumieniu z ministrem zdrowia rozporządzenia zawierającego wykaz uzdrowisk spółek Skarbu Państwa, które – nie uzdrowisk, tylko spółek Skarbu Państwa – są wyłączone z możliwości komercjalizacji. I w art. 64 są również warunki, które powinny kierować ministrem zdrowia i ministrem skarbu, przygotowującym wykaz tych spółek uzdrowiskowych, które są wyłączone z możliwości komercjalizacji. W trakcie prac legislacyjnych Sejm nie zgodził się z koncepcją wykreślenia art. 64 i podtrzymał zapis w obecnie procedowanym projekcie.

To są chyba dwie najistotniejsze zmiany. Reszta kwestii w naszym przekonaniu jest zbliżona do przedłożenia rządowego lub też jest wynikiem pewnych dyskusji i ustaleń, które w czasie pracy Komisji Zdrowia i komisji samorządu terytorialnego zostały poczynione.

Kwestię zabronionych czynności w strefie A już trochę wyjaśniliśmy. Tu jest sformułowanie: „z wyjątkiem”, czyli wszystkie. Tego nie było w wykazie czynności zabronionych, czyli nie było wyjątku, który by mówił o tym, że w strefie A możemy... To jest w strefie A?

(*Głos z sali*: Tak.)

...Że w strefie A możemy lokalizować takie urządzenia, jak sieć wodno-kanalizacyjną, sieć gazową, kotłownie gazowe, wiercenia wykonywane w celu ujmowania wód leczniczych. To nie było doprecyzowane. W związku z tym – zwłaszcza, jeśli chodzi o tę infrastrukturę komunalną – zostało dopisane. Oczywiście funkcja strefy A nie może paraliżować życia mieszkańców, którzy również tam żyją.

Kwestia zgodności zapisów, które są w projekcie ustawy z prawem budowlanym. Staraliśmy się to doprecyzować, idąc dokładnie w tym kierunku. Ponieważ były wątpliwości interpretacyjne, w jaki sposób interpretować niektóre zapisy ustawy uzdrowiskowej w kontekście prawa budowlanego, staraliśmy się tę nomenklaturę ujednolicić. W kwestii lekarzy uzdrowisk, stażu pracy i wód leczniczych będę za minutę prosił pana naczelnika o wyjaśnienia. Ja zaś jeszcze raz wrócę do tych stacji bazowych.

Bardzo istotna rzecz, o której już wspomniałem, która zresztą dotyczy nie tylko stacji bazowych, ale również innych kwestii, związanych z uzdrowiskami, z gminami uzdrowiskowymi. Szanujemy wszystkie prawa nabyte, zarówno jeśli chodzi o stacje bazowe, jak i o wszystkie budynki, które się znajdują. Staraliśmy się to bardzo wyraźnie w ustawie, w przepisach przejściowych, zapisać. To, co ma prawo funkcjonować, ma prawo być modernizowane, ma prawo być utrzymywane w stanie, który daje możliwość komfortowego korzystania z tych urządzeń w lokalach czy budynkach.

Jeszcze raz jeśli chodzi o zasięg... Zasięg stacji bazowych, które mają połączenia, które gwarantują połączenia głosowe, w przypadku GSM 900 to jest 5–10 km. Jeśli chodzi o GSM 1800, to jest 700–900 m. Przy tym nie stosuje się tej częstotliwości na obszarach o niskiej gęstości zaludnienia. To są dane, które przekazano nam z... Państwowej Izby Informatyki i Telekomunikacji, jeśli dobrze tę nazwę odczytuję. Problem zaczyna się w przypadku technologii, które tak naprawdę są technologiami przyszłości i nie wiemy, jak one będą się rozwijały, jakie zostaną przyjęte nowe rozwiązania technologiczne. Mówiąc bardzo obrazowo, może być problem z zasięgiem w przy-

padku telewizji, którą odbiera się w telefonie komórkowym. Nie wiem, czy to jest w tym momencie dla kuracjusza najistotniejsze, żeby na deptaku w Krynicy mógł oglądać w telefonie komórkowym program telewizyjny.

Kwestia bezpieczeństwa to są połączenia głosowe, te, które mają zasięg kilku kilometrów. Kwestia pokrycia stref A sygnałem w naszym przekonaniu nie budzi w tej chwili żadnych wątpliwości. Można pokryć sygnałem całą strefę A z tych nadajników, które już znajdują się w strefach A i są zlokalizowane, a które – podtrzymujemy – mają prawo tam być i mają prawo być konserwowane, mają być prawo utrzymane, jak również z nadajników, które mogą być zlokalizowane na granicy.

Kwestia ekranów. Nie wiem, czy to jest akurat miejsce i kompetencja ministra zdrowia, bo...

(Głos z sali: Popieramy oczywiście.)

Te zapisy wynikają – przepraszam, może troszkę nieprecyzyjnie się wyrażę – z prawa budowlanego i ustawodawstwa, które reguluje w tej chwili projektowanie i budowę dróg. Z tego, co wiem, wynika, że przepisy dotyczące remontów i budowy nowych dróg są w tej chwili bardzo ostre i bardzo ostro egzekwują właśnie kwestię odpowiedniego ekranowania, odpowiedniego oddzielenia pasa jezdni od otoczenia, w którym ona się znajduje. Oprócz tego mamy do czynienia z tymi uzdrowiskami, które funkcjonują i które uzyskały status uzdrowisk. To koresponduje z tym, o czym mówiłem, jeśli chodzi o strefę C. Strefa C ma być tą otuliną dla uzdrowiska – są badania, są zrobione określone wyliczenia, czyli odpowiednia wysokość strefy zieleni, odpowiednia jej szerokość – pochłanianie pyłu, pochłanianie hałas, staje się po prostu naturalnym ekranem akustycznym, który chroni tę najbardziej cenną dla uzdrowiska strefę A.

Panie Włodku, jeśli możemy jeszcze, proszę bardzo, o kilka słów w kwestii lekarza.

**Naczelnik w Wydziale Uzdrowisk
w Departamencie Organizacji Ochrony Zdrowia
w Ministerstwie Zdrowia
Włodzimierz Śliwiński:**

Szanowni Państwo!

Prawdę powiedziawszy sprawa naczelnego lekarza przyczyniła się do tego, że Ministerstwo Zdrowia poczyniło po pięciu latach funkcjonowania obowiązującej ustawy, uchwalonej po trzydziestu sześciu latach, gdyż ostatnia była z 1966 r... Nie było bowiem możliwości funkcjonowania naczelnych lekarzy. Co to jest naczelnny lekarz? To nie jest ten lekarz, który był przed wojną. Funkcja naczelnego lekarza w Polsce datuje się od 1920 r. i trwała nieprzerwanie i trwa do dziś. Tak że to nie jest nowa sprawa. Wojewoda i minister zdrowia wspólnie, zgodnie z zapisami ustawy, sprawują nadzór nad leczeniem uzdrowiskowym, wojewoda za pomocą naczelnego lekarza, a minister zdrowia za pomocą swojej merytorycznej komórki w Ministerstwie Zdrowia.

Proszę szanownych senatorów, w Polsce mamy około sześciuset podmiotów, czyli zakładów lecznictwa uzdrowiskowego, które leczą ludzi za pomocą surowców naturalnych i wydają odpowiednie świadczenia i zabiegi uzdrowiskowe. Nad tą całą masą zabiegów uzdrowiskowych i świadczeniami, wykonywaniem ich, będzie czuwał właśnie lekarz miejscowości uzdrowiskowej. Dlatego jest on postacią w branży uzdro-

wiskowej konieczną. Minister Zdrowia za pomocą jednej swojej komórki nie może nadzorować sześciuset podmiotów w Polsce.

Druga sprawa jest taka, że dzisiaj w szesnastu województwach mamy dwóch lekarzy naczelnych. Wojewodowie ich nie powołali, chociaż mieli taki obowiązek, bo nie było kandydatów. Nie dlatego, że nie ma kandydatów, że oni nie chcą, tylko kryteria ustalone przez specjalistów były tak wysokie, że lekarze w Polsce nie spełniali tych obligacji. Mianowicie lekarz powinien mieć dziesięć lat praktyki w uzdrowisku – nie w ogóle w swojej karierze, ale w uzdrowisku – mieć specjalizację z balneologii i nie pracować w zakładzie lecznictwa uzdrowiskowego. A my kształcimy balneologów po to, żeby pracowali właśnie w tych zakładach. Czyli rzesza balneologów, których w Polsce mamy dwieście, została wyeliminowana i dlatego mogli być tylko emeryci lekarze, ci, co mieli prywatną praktykę. W związku z tym nowelizacja przewiduje zmniejszenie stażu pracy w uzdrowisku do pięciu lat, następnie specjalizacja z balneologii, względnie inna specjalizacja, inny kierunek dominujący, czyli reumatologia, neurologia w tym uzdrowisku plus rozpoczęta specjalizacja z balneologii. I, proszę mi, Szanowni Państwo, wierzyć, że dzisiaj będą konkursy. Tylu będzie chętnych. Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego Michał Okła:

Dziękuję bardzo.

Pani senator Rotnicka i jeszcze senator Jurcewicz ma krótkie pytanie.

Senator Jadwiga Rotnicka:

Dziękuję, Panie Przewodniczący.

W zasadzie mam do panów pytanie. Wpłynęło bowiem też pismo Związku Miast Polskich, które w imieniu gmin uzdrowiskowych wnosi właściwie poprawkę, która by zachowała status quo dla trzeciej strefy gmin uzdrowiskowych. Czy panom jest znana ta propozycja?

(Głos z sali: Nie.)

(Wypowiedzi w tle nagrania)

Jakie jest uzasadnienie? W dotychczasowym prawie art. 38 wyznaczał minimalne limity dla strefy A i B, nie wyznaczał natomiast dla strefy C. Prawo, które zostało ustanowione w 2005 r., zobowiązywało gminy do wykonania planów miejscowych zagospodarowania w dwa lata. Niektóre gminy to poczyniły, spełniając zalecenia dotychczas obowiązującego prawa. I są teraz konsekwencje. Wprowadzenie bowiem zapisu o 45% limicie na obszary aktywne biologicznie powodowałoby konsekwencje prawne. Stąd wnoszą ewentualnie o zachowanie status quo. Pytam, czy te unormowania, które gminy poczyniły, będą podlegały nowej ustawie, czy zostanie zachowane status quo? Czy grozi to na przykład pozbawieniem możliwości statusu gminy uzdrowiskowej? Chciałabym o to zapytać. Pismo jest bowiem skierowane także do mojej wiadomości i chciałabym na nie odpowiedzieć. Pozwolę sobie panom przekazać je do przeczytania...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Tam jest jeszcze też Lewiatan... Można, tak?

(Głos z sali: Tak, tak.)

Senator Stanisław Jurcewicz:

Mam też jeszcze krótkie pytanie, związane z pytaniem pani senator. Chodzi o pewnego rodzaju prawa nabyte. Jest o tym mowa. Rozszerzyłbym je, jeżeli chodzi o art. 11. W pktcie 2 mówi się, że – cytuję – nie dotyczy osób, które uzyskały prawa nieruchomości przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy. I dlatego prosiłem o potwierdzenie korelacji z prawem budowlanym. Jeżeli się wczytamy, co to jest nieruchomości, to pytanie moje jest takie, czy w przypadku, kiedy nieruchomości, w rozumieniu gruntu, ma osoba, to czy po wejściu niniejszej ustawy będzie mogła wybudować budynek mieszkalny? To jest jedno związane z tym pytanie. Drugie pytanie: jakie postulaty nie uzyskały akceptacji gmin uzdrowskich?

(Wypowiedzi w tle nagrania)

Powtórzę, bo to jest dla mnie bardzo ważne pytanie. Jakie postulaty gmin uzdrowskich nie uzyskały akceptacji w ustawie, która do nas trafiła? Te postulaty były pewnie kierowane... O jednym mówiła pani senator Rotnicka. Myślę, że to był bardzo ważny postulat. Kto bowiem w takim razie zwróci w tym momencie gminom pieniądze i wszelkie zainwestowane środki, jeżeli takowe sytuacje występują?

I ostatnia kwestia poruszona przez pana senatora, dotycząca konsekwencji niezawinionych przez uzdrowisko bądź gminę uzdrowską rzeczy typu hałas. Te gminy czynią pewne inwestycje. To jest chyba dla wszystkich oczywiste. Przecież gmina czerpie korzyści z funkcjonowania uzdrowiska. Czy Ministerstwo Zdrowia będzie się starało w takich przypadkach wspierać działania? Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego Michał Okła:

Jeszcze pan senator Pawłowicz.

Senator Zbigniew Pawłowicz:

Dziękuję bardzo, Panie Przewodniczący.

Wyrażając pełen szacunek dla pana ministra i pana naczelnika, Panie Przewodniczący, chcę formalnie zgłosić poprawkę do art. 38 pkt 3, aby zastąpić zapis: „nie mniej niż 45%” zapisem: „nie mniej niż 20%”. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Michał Okła:

Teraz jeszcze pan minister odpowie na te pytania.
Bardzo proszę.

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie
Zdrowia Marek Haber:**

Dziękuję bardzo.

Panie Przewodniczący! Szanowni Państwo!

Jeśli chodzi o pytanie pani senator i sprawy związane ze wskaźnikiem strefy zieleni w strefie...

(Głos z sali: C.)

...w strefie C, to... Ten problem poruszał pan senator Pawłowicz i my znamy ten problem w ramach dyskusji, które miały miejsce w ostatnich dniach. Do tej pory w trakcie prac sejmowych takiego postulatu nie było. Ja przynajmniej go nie kojarzę. Nie było tego typu uwag. W związku z tym nie odnosiliśmy się do takiego postulatu, wniosku. W tej chwili, dosłownie w ciągu ostatnich dni, staraliśmy się sprawdzić, na ile te wątpliwości mają odzwierciedlenie w obecnie istniejących planach zagospodarowania i operatach uzdrowiskowych. Pan naczelnik przed chwilą o tym wspomniał. Przejrzał wszystkie operaty uzdrowiskowe wszystkich gmin uzdrowiskowych i wszędzie wskaźnik terenów biologicznie czynnych w strefie C, a nawet sprawdzał pan wskaźnik zieleni, jest wyższy niż 50%. W niektórych wypadkach dochodzi do 70%.

W naszym przekonaniu, tak jak mówiliśmy, ten stan, z którym dzisiaj mamy do czynienia, jest respektowany, jest utrzymany. Czyli coś, co zostało zatwierdzone, uzyskało akceptację, jeśli chodzi o pozwolenie na budowę, na realizowanie określonych inwestycji, w tym operatach się znajduje i mamy to uwzględnione. Ten zapis nie grozi żadnym inwestycjom, które są dzisiaj zaplanowane. Chcemy natomiast bronić uzdrowisk przed nimi samymi. Powtórzę jeszcze raz. Jeżeli strefa C zostanie zamieniona na budownictwo mieszkaniowe, na inne funkcje, zostanie po prostu zurbanizowana. Przystanie pełnić rolę ochronną dla strefy B i A. I wtedy zacznie się problem polegający na tym, że uzdrowiska nie będą spełniały wymagań, które są postawione w innych zapisach. Tak jak wspomniałem na początku swojej wypowiedzi, to jest trudna koegzystencja dwóch funkcji, które muszą być spełnione. Ale funkcją podstawową i nadrzędną jest funkcja uzdrowiskowa. Trzeba ponieść pewne związane z tym koszty.

Jeśli chodzi o niezrealizowane postulaty gmin uzdrowiskowych, to była wśród nich kwestia hoteli i budowania ich w strefie A. Powrót do zapisu obecnie obowiązującego, czyli ze sformułowaniem „lub turysty”, sprawę już całkowicie rozwiązuje, mimo tego, że mówiliśmy też wyraźnie – póki sformułowanie: „lub turysty” było skreślone – że akceptujemy stan faktyczny, z którym mamy dzisiaj do czynienia. To są prawa nabyte i wszystkie hotele, które są dzisiaj w strefie A, jak najbardziej mają prawo dalej funkcjonować i być modernizowane. Nic nie stoi na przeszkodzie, aby mogły dalej funkcjonować. Ponieważ mieliśmy wątpliwości, czy jeśli nawet skreślimy słowa: „lub turysty”, faktycznie nie będzie możliwości obchodzenia tej naszej intencji, uznaliśmy, że inne zapisy... Jest tam zapis: „w szczególności”, czyli można by było obchodzić ten zapis i również próbować budować hotele. Uznaliśmy więc, że oprócz tego mamy jeszcze samorząd lokalny, który ma decydować o planach zagospodarowania przestrzennego, o tym, co tam powinno się znajdować, jaki charakter powinny mieć budowle. I to jest w tym momencie wystarczające zabezpieczenie. W związku z tym uznaliśmy, że wyrażenie „lub turysty” jest w tym momencie wystarczające.

Druga kwestia, nad którą była dyskusja, i to, co burmistrz Konstancina podnosił, to była kwestia możliwości dziedziczenia, ale działek, a nie działek zabudowanych. Jeżeli właściciel działki nabył ją wcześniej i w trakcie obowiązywania tej ustawy jest jej właścicielem, staje się w tym momencie uprawniony do tego, aby dysponować, budować itd. Podtrzymujemy natomiast ten zapis, który jest w obecnie obowiązującej ustawie będącej obecnie efektem prac poselskich. Tam znalazł się zapis obecnie obowiązujący, mówiący o tym, że nie ma możliwości dziedziczenia działek i po odziedziczeniu tej działki rozpoczęcia budowy. Czyli był określony czas na to, żeby podjąć decyzje związane z tym, żeby rozpocząć tę budowę lub też doprowadzić do sytuacji

sprzedaży działki i równocześnie utrzymania praw do jej zabudowy. Nad tą kwestią bardzo długo trwała dyskusja również z udziałem legislatorów sejmowych. I w momencie, gdybyśmy to tutaj ruszyli, otworzylibyśmy ogromną możliwość bardzo nieograniczonej zabudowy strefy A budownictwem jednorodzinnym, czego byśmy nie chcieli. To nie było naszym zamierzeniem. W związku z tym te zapisy, które istnieją w chwili obecnej, wydają się po prostu maksymalnie sprawiedliwe, chroniące znowu charakter strefy A.

Chyba na większość pytań, jeśli nie na wszystkie, odpowiedziałem...

Zastępca Przewodniczącego Michał Okła:

Dziękuję bardzo, Panie Ministrze.

Czy ktoś z zaproszonych gości ma pytania?

Bardzo proszę i proszę o przedstawianie się.

**Przewodniczący Krajowej Sekcji Uzdrowisk Polskich NSZZ „Solidarność”
Zdzisław Skwarek:**

Zdzisław Skwarek, przewodniczący Sekcji Krajowej Uzdrowisk Polskich NSZZ „Solidarność”.

Szanowni Panowie Senatorowie! Szanowne Panie!

Uczestniczyliśmy w pracach nad nowelizacją tej ustawy. Ona obejmuje znacznie szerszy zakres niż ten, który początkowo był planowany. Chciałbym króciutko, jeżeli można, Panie Przewodniczący, odnieść się do kilku kwestii.

Jeśli chodzi o gminy uzdrowiskowe i strefy w uzdrowiskach... Mieszkam w Krynicy i muszę panom senatorom powiedzieć, że jest tendencja do ograniczania stref, do zmniejszania stref A, do zmniejszania stref B, do zmniejszania stref C. Oczywiście pacjenci, kuracjusze nie mają na to wpływu. Społeczność lokalna ma wpływ na to, bo niestety rozwija się handel, rozwijają się usługi i każdy chce być jak najbliżej centrum, każdy by chciał sprzedawać na deptaku, zlokalizować wszystko na deptaku, włącznie z telefonią komórkową. Mówimy, że w Krynicy na deptaku brakuje jeszcze dworca autobusowego i wysypiska śmieci i mielibyśmy wszystko. Gdzieś więc muszą być jakieś granice. Nie możemy sobie poradzić już z pewnymi problemami, chociażby hałasu i drogami, ale – to, co zależy też od mieszkańców i społeczności lokalnej – my tej działalności uzdrowiskowej nie możemy skutecznie bronić. Nie możemy już jej skutecznie bronić. Jeżeli będziemy ograniczali strefy, jeżeli będziemy zmniejszali tereny biologicznie czynne, zielone, to oczywiście przyniesie to w perspektywie odwrotny gminom skutek. Status uzdrowiska z czasem zostanie w takiej miejscowości zlikwidowany.

Mamy przykład Krakowa, gdzie zostały Swoszowice, ale już Mateczny... Tam trudno w ogóle mówić o strefach, o uzdrowisku. W samym Krakowie nie ma już po prostu... A więc jest tendencja do zabudowy, do zmniejszania, do rozbudowy, do budowy apartamentowców najbliżej stref A uzdrowiska. Przykładem tego, tak jak mówiłem, może być chociażby Krynica, gdzie mieszkańcy okolicznych wiosek wokół Krynicy mają ciszej i spokojniej niż kuracjusze w Krynicy z ciężkim transportem, który przejeżdża przez Krynice, z drogami. Ale oni nie pozwolą budować drogi u siebie, obwodnicy poza Krynica, bo oni chcą mieć ciszę i spokój. Macie uzdrowisko, to niech wam tam jeżdżą po uzdrowisku. Tak więc staramy się dbać o tych pacjentów.

Jeżeli chodzi o lekarza naczelnego uzdrowiska, to proszę nam wierzyć, że ta funkcja została tak ograniczona... Kiedyś była w uzdrowisku komisja zdrojowa. Lekarz naczelnny był jednym z elementów tej komisji. Dzisiaj komisji nie ma. Przejęły tę funkcję samorządy. Komisje uzdrowiskowe są w samorządzie. Często w takiej komisji nie ma już lekarza naczelnego. Często nie ma też przedstawicieli branży uzdrowiskowej. A więc samorząd ma tutaj wpływ na działalność uzdrowiska, branża uzdrowiskowa zaś nie ma jak się bronić. Wszyscy zdajemy sobie sprawę, że dzisiaj w samorządzie powołuje się komisję spośród radnych, a radni nie do końca są związani z branżą i działalnością uzdrowiskową. Stąd jesteśmy ciągle w sytuacji, że bronimy się. Radni chcieliby sprzedawać działki, samorządy chciałyby dawać pozwolenia na budowę różnego typu obiektów. Taką sytuację mamy w Krynicy, gdzie pozwolono na budowę w strefie A apartamentowca. Dzisiaj mamy zagrożenie dla wód leczniczych Zdroju Jana, gdzie wydano pozwolenie na budowę dużego apartamentowca. Wykorzystano luki w prawie co do...

(*Zastępca Przewodniczącego Michał Okła:* Bardzo proszę na temat uzdrowisk, nie samorządów...)

(*Głos z sali:* Na temat ustawy.)

Jeżeli chodzi o kwestie, które były podnoszone w nowelizowanej ustawie, staraliśmy się również jako strona społeczna wspierać ministra, tak żeby jednak była odzwierciedlona pozycja leczenia uzdrowiskowego. Stąd popieraliśmy propozycje, żeby jeżeli ograniczać, to w niewielkim stopniu. Naprawdę rozumiemy pewne rzeczy, które przedstawił również pan minister, gdzie i tak zrobił krok w kierunku zwiększenia terenów pod zabudowę, zmniejszenia pewnych ograniczeń. Nikt oczywiście nie ma na stałe zapisane, że będzie to uzdrowisko. Jeżeli gminy same nie będą dbały o miejscowość uzdrowiskową, to z czasem tak ją zurbanizują, że sami kuracjusze, sami pacjenci nie będą chcieli jeździć, leczyć się w tego typu miejscowościach. Stąd nasza opinia na temat propozycji, które przedstawił pan minister, jest jak najbardziej z nimi zbieżna. Zgadzamy się z nimi. Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego Michał Okła:

Dziękuję bardzo.

Kto z państwa senatorów chce jeszcze zabrać głos?

Pan senator Meres.

Proszę bardzo.

Senator Zbigniew Meres:

Skoro już pan senator zgłosił poprawkę, to ja też zgłosiłbym poprawkę, która dotyczy art. 38a ust. 1 pkt 1. Proponowałbym w niej skreślenie lit. h, gdzie jest zapis mówiący o tym, że zabrania się lokalizacji stacji bazowych telefonii ruchomej, stacji nadawczych radiowych i telewizyjnych, stacji radiolokacyjnych i innych emitujących fale elektromagnetyczne, z wyłączeniem urządzeń łączności na potrzeby służby bezpieczeństwa publicznego i ratownictwa, z zastrzeżeniem, że urządzenia te będą oddziaływały na środowisko polami elektromagnetycznymi o poziomie nie wyższym niż określone dla strefy B.

Przy tej okazji mam jeszcze pytanie do pani legislator. Czy w związku z tym to, co jest związane z art. 38 ust. 1 pkt 2, może pozostać jako zabezpieczające życie i zdrowie ludzkie, jeżeli chodzi o emisję fal elektromagnetycznych? Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Michał Okła:

Również dziękuję bardzo.

Proszę panią legislator... Aha, jeszcze pan senator Sepioł.

Bardzo proszę.

Senator Janusz Sepioł:

Chcę złożyć poprawkę do art. 38 pkt 3, który przyjąłby brzmienie: „strefa C obejmuje obszar przyległy do strefy B i stanowiący jej otoczenie oraz obszar mający wpływ na zachowanie walorów krajobrazowych, klimatycznych oraz ochrony złóż naturalnych surowców leczniczych”. Czyli skreśleniu ulegają słowa: „na której procentowy udział terenów biologicznie czynnych wynosi nie mniej niż 45%”.

Chcę państwu jako projektant powiedzieć, że w tych wielkościach zawsze jestem w stanie przedstawić żadaną wielkość. Tu bowiem manipuluje się przede wszystkim granicami strefy, a także sposobem zaliczania na przykład dachów zielonych. Tak że to w ogóle jest bezprzedmiotowa regulacja.

Zastępca Przewodniczącego Michał Okła:

Proszę bardzo o opinię panią legislator.

**Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Danuta Drypa:**

Dziękuję, Panie Przewodniczący.

Może najpierw krótko odpowiem na pytanie, które zadał pan senator Meres, związane z wniesioną przez niego propozycją poprawki. W opinii Biura Legislacyjnego wykreślenie lit. h... Może zacznę z drugiej strony, że pozostawienie w art. 38a przepisu, który dotyczy strefy ochrony uzdrowiskowej B, w której zabrania się budowy urządzeń emitujących fale elektromagnetyczne, ma na celu zabezpieczenie strefy A i w związku z powyższym może pozostać.

(Senator Janusz Sepioł: Dziękuję.)

Biuro Legislacyjne zgłosiło dwanaście uwag do przedmiotowej ustawy. W większości mają one charakter redakcyjny i doprecyzowujący bądź ewentualnie są związane z wątpliwościami, jakie nasunęły się w trakcie analizy przedmiotowej ustawy. Czy mogę pokrótce je przedstawić?

Zastępca Przewodniczącego Michał Okła:

Bardzo proszę.

**Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Danuta Drypa:**

Uwaga pierwsza związana jest z zaproponowaną definicją zakładu przemysłowego, który w świetle przyjętych rozwiązań został zdefiniowany jako jedna lub więcej instalacji wraz z terenem, na którym prowadzi się działalność wytwórczą... Może dalej nie będę cytowała, dlatego że zastrzeżenia wzbudziło sformułowanie: „instalacji”, które zgodnie ze słownikiem języka polskiego jest definiowane jako zespół urządzeń technicznych, służących do jednego celu, na przykład do doprowadzenia elektryczności wody, gazu itp. W związku z tą wątpliwością Biuro proponowało inną redakcję definicji zakładu przemysłowego.

(Wypowiedzi w tle nagrania)

Dalej? Dobrze.

Uwaga druga związana jest...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

No właśnie, bo nie wiem, jaką pan przewodniczący...

Zastępca Przewodniczącego Michał Okła:

Nie, nie. Bardzo proszę przedstawić wszystkie propozycje.

(Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Danuta Drypa:

Wszystkie, tak?)

Proszę o wszystkie uwagi, a później odniesie się do nich pan minister.

**Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Danuta Drypa:**

Uwaga druga dotyczy art. 1 pkt 6, który dotyczy z kolei art. 9 ust. 2, a także art. 11 ust. c. W artykułach tych wskazano, że całodobowe świadczenia opieki zdrowotnej w warunkach stacjonarnych, które są zapewniane przez sanatorium uzdrowskowe oraz sanatorium urządzonym w podziemnym wyrobisku górniczym, obejmują związane z leczeniem uzdrowskowym albo rehabilitacją świadczenia zdrowotne, o których mowa jest w odpowiednim artykule ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych. Nie znalazłam odpowiedniego artykułu bądź też przepisu, które mówiłyby o tym, że takie świadczenia, które są zapewniane przez sanatoria uzdrowskowe dla dzieci, również są finansowane środkami publicznymi. Jeżeli istotnie nie ma takiej redakcji, Biuro proponowałoby dodanie odpowiedniego przepisu w tym zakresie.

Uwaga trzecia jest to propozycja poprawki czysto technicznej. Po prostu niepotrzebnie został przytoczony fragment przepisu, do którego następuje odesłanie.

Uwaga czwarta dotyczy użycia w art. 11c ust. 1 pkt 1 wyrażenia: „lub ambulatoryjnych”. Po prostu wątpliwości wzbudził fakt czy świadczenia opieki zdrowotnej, jakie są udzielane w sanatoriach, które są w tych urządzonych...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Tak, dokładnie. Czyli to jest po prostu specyfika tego rodzaju instytucji i tam te świadczenia są udzielane w warunkach stacjonarnych, bądź też w ambulatoryjnych. Jeżeli tak, to w związku z powyższym poprawka byłaby, po tych wyjaśnieniach, niezasadna. Ale to może później.

Uwaga piąta jest czysto techniczna, ponieważ cały czas ustawodawca posługuje się określoną terminologią. Propozycja polegałaby na doprecyzowaniu w jednym przypadku, że chodzi o zakład leczenia uzdrowiskowego.

Uwaga szósta. Tutaj po prostu pojawiła się taka sytuacja, że art. 1 pkt 22 nadaje nowe brzmienie art. 34 ust. 2, które jest identyczne z obowiązującym przepisem. Jest to po prostu chyba jakieś nieporozumienie. Dlatego Biuro proponuje po prostu wykreślenie tego przepisu, bo taki przepis jest już w obowiązującej ustawie dokładnie w takim brzmieniu.

Uwaga siódma dotyczy czysto legislacyjnej kwestii, związanej z koniecznością podania adresów publikacyjnych ustaw, do których następuje odesłanie.

Uwaga ósma też ma podobny charakter, ponieważ użyto tutaj sformułowania, że należy stosować odrębne przepisy, które należałoby zastąpić konkretnymi przepisami ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Uwaga dziewiąta dotyczy art. 1 pkt 33, w którym został rozszerzony katalog czynności, które podlegają karze grzywny. Redakcja tego przepisu polega na tym, że dodaje się kolejny ustęp. Z tym, że on nie koresponduje z dotychczasowym brzmieniem całego przepisu. Biuro Legislacyjne proponuje po prostu zmianę redakcji tego przepisu.

Uwaga dziesiąta jest związana z art. 11 ust. 1, który, szczerze powiem, jest dla mnie po prostu troszeczkę nieczytelny. Można bowiem tutaj się domyślać, że intencją ustawodawcy było to, żeby zakaz budowy określonych obiektów w poszczególnych strefach ochrony uzdrowiskowej A, który... No właśnie, nie wiem nawet, jak to wytłumaczyć. Domyślam się, że chodziło o to, żeby można było ewentualnie na przykład modernizować obiekty, które się znajdują w tej strefie. Przepis art. 38a mówi bowiem o tym, że zakazuje się budowy w rozumieniu przepisów prawa budowlanego. Pod tym pojęciem należy rozumieć budowę, ale także nadbudowę i rozbudowę. Rozumiem więc, że obiekty, które istnieją już w strefie A, nie będą już budowane, będą jednak mogły być rozbudowywane. Domyślam się, że chodziło państwu o to, żeby coś takiego mogło istnieć. Czy tak? Następuje tutaj wyliczenie tych podmiotów, które można będzie rozbudowywać, i ono jest nieprecyzyjne. Mówimy na przykład o parkingach. Należy też doprecyzować, o jakie parkingi chodzi. Czy na przykład zostało użyte ogólne słowo: „obiekty”? W art. 38a mówi się między innymi o obiektach handlowych, jak i budowlanych. W opinii Biura, jeżeli miałby ten przepis pozostać, należałoby go po prostu odpowiednio zmodyfikować, tak żeby w pełni oddać państwa intencje, które nie budziłyby wątpliwości. Nie mam propozycji, jak to zmienić i może ewentualnie później, przy jakiejś współpracy, można byłoby to ustalić.

Uwaga jedenasta również dotyczy art. 11 ust. 2, w którym po prostu niepotrzebnie została powtórzona część przepisu. W art. 11 ust. 3 nastąpiło odesłanie do przepisu przejściowego ustawy z 2005 r., co w opinii Biura jest niewłaściwym rozwiązaniem, dlatego że przepisy przejściowe stosuje się do ustawy, która reguluje sytuację właśnie przejściową, do czasu wejścia w życie nowych przepisów. Odsyłanie do czegoś, co właśnie spełniło swoją rolę w odniesieniu do ustawy z 2005 r., jest tutaj niezasadne.

I uwaga, która jest zawarta w pkt 12, dotyczy art. 12, który nakazuje zastąpić użyte w ustawie określenie: „lokalizacja” wyrazem: „budowa”. W wyniku zmian, które zostały wprowadzone w ustawie, którą się w tej chwili zajmujemy, wyraz: „lokalizacja” właściwie już nie występuje, ponieważ te przepisy zostały odpowiednio zmodyfi-

kowane i znalazło się takie określenie tylko w jednym przepisie. W związku z powyższym w opinii Biura Legislacyjnego należało po prostu, zgodnie z państwa intencją, zmienić ten wyraz tylko w tym jednym przepisie. Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego Michał Okła:

Bardzo dziękuję.
Proszę bardzo, senator Jurcewicz.

Senator Stanisław Jurcewicz:

Ja jeszcze à propos poprawek bardzo chciałbym wesprzeć ostatni głos pani mecnas, znowu konsekwentnie nawiązując do innych przepisów określających, co to jest lokalizacja, co to jest budowa. To są dwa różne sformułowania i na tym polu mogą powodować pewne problemy interpretacyjne. Z przepisów innych wynika bowiem bardzo jasno, co to jest lokalizacja, a co to jest budowa. Dlatego zachęcam do przemyślenia tego.

Jeszcze jedna uwaga, nad którą też się zastanawiam. Zakład przemysłowy w odniesieniu do innych przepisów prawa, które przyjęły określenia – firma, przedsiębiorstwo itd., nie wiem, trąci mi trochę hotelem robotniczym. To tak przy okazji. Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego Michał Okła:

Bardzo proszę, Panie Ministrze, o odniesienie się króciutko do zastrzeżeń i ustosunkowanie się do poprawek. Następnie będziemy głosowali nad poprawkami.

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Zdrowia
Marek Haber:**

Dziękuję bardzo, Panie Przewodniczący.
Postaram się króciutko, aczkolwiek w niektórych wypadkach będzie potrzebna przynajmniej jakaś krótka dyskusja, dotycząca tego, jaki...

Zastępca Przewodniczącego Michał Okła:

Jeżeli są w związku z tymi uwagami jakieś dłuższe dyskusje, to może bardzo bym prosił, żebyśmy to sobie wyjaśnili do czasu debaty w Senacie...

(Głos z sali: A to, co jest do przyjęcia...)

...a to, co w tej chwili mamy do przyjęcia jako poprawki, omówmy sobie teraz i nad tym głosujemy.

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Zdrowia
Marek Haber:**

Przyjmując propozycję pana przewodniczącego, jeśli chodzi o poprawki Biura Legislacyjnego Senatu, akceptujemy pierwszą poprawkę. Dyskusja na temat tego była, ale przyjmujemy państwa propozycję.

Podobnie poprawka druga. Tu proszę panią mecenas, żeby mnie sprawdzała, żeby nie popełnił błędu.

Poprawkę trzecią akceptujemy.

Jeśli chodzi o poprawkę czwartą, to...

(Zastępca Przewodniczącego Michał Okła: Trzy pierwsze poprawki przejmuję.)

Jeśli chodzi o poprawkę czwartą, to oczywiście w wyrobiskach górniczych mówimy o całodobowych i ambulatoryjnych świadczeniach. Czytając jeszcze raz ten artykuł, uważamy, że można by było zupełnie spokojnie skreślić słowo „całodobowych” i pozostawić po prostu sformułowanie „rehabilitację uzdrowiskową, świadczeń opieki zdrowotnej w warunkach stacjonarnych lub ambulatoryjnych”. Tutaj bowiem jest trochę takie masło maślane. Stacjonarne świadczenia są całodobowe, w związku z tym tę całodobowość mamy tutaj zawartą w słowie „stacjonarne”.

Zastępca Przewodniczącego Michał Okła:

Czyli rozumiem, że jest to propozycja poprawki zgłoszona przez stronę rządową. Tak?

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Zdrowia

Marek Haber:

Próbujemy się ustosunkować do propozycji Biura Legislacyjnego Senatu, pokazujemy, co ewentualnie można by było zrobić. Mówimy o stacjonarnych i ambulatoryjnych świadczeniach, tak że skreślenie wyrażenia „lub ambulatoryjne” zaburzałoby merytorykę tego...

Zastępca Przewodniczącego Michał Okła:

Czyli tej poprawki nie przyjmujemy.

(Głos z sali: W porozumieniu ewentualnie...)

Ewentualnie później przygotujemy w porozumieniu propozycję.

Proszę.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Zdrowia

Marek Haber:

Jeśli chodzi o poprawkę piątą, to ją akceptujemy.

(Zastępca Przewodniczącego Michał Okła: Przejmuję poprawkę.)

(Głos z sali: Tu brakuje słowa.)

Szóstą poprawkę też akceptujemy.

(Zastępca Przewodniczącego Michał Okła: Też przejmuję poprawkę.)

Siódmą poprawkę też akceptujemy.

(Zastępca Przewodniczącego Michał Okła: Też ją przejmuję.)

Ósma poprawka...

(Głos z sali: Też.)

Ósmą proponujemy do dyskusji...

(Zastępca Przewodniczącego Michał Okła: To ją zostawiamy.)

Do uzgodnienia.

Dziewiątą poprawkę przyjmujemy bez uwag.

Dziesiątą proponujemy do dyskusji.

Jedenastą przyjmujemy.

(Zastępca Przewodniczącego Michał Okła: Też przejmuję.)

I dwunasta propozycja poprawki do dyskusji w celu wyjaśnienia naszego poglądu i państwa, tak żeby osiągnąć wspólny cel.

Zastępca Przewodniczącego Michał Okła:

Tak jest. Dwunasta do dyskusji.

Pan doktor Pawłowicz zgłosił poprawkę. Jak się do tej poprawki ustosunkowuje strona rządowa?

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Zdrowia
Marek Haber:**

Panie Przewodniczący! Panie Senatorze!

Podtrzymujemy tutaj w tym zakresie przedłożenie rządowe. Ono było między innymi uzgadniane z ministrem ochrony środowiska, który miał jeszcze wyższe oczekiwania, jeśli chodzi o strefę C. Tak że jest to pewien kompromis, jak również chęć obrony funkcji, jaką ma pełnić strefa A.

Zastępca Przewodniczącego Michał Okła:

I poprawka senatora Meresa.

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Zdrowia
Marek Haber:**

Przykro nam, ale również podtrzymujemy zapis przedłożenia rządowego.

Zastępca Przewodniczącego Michał Okła:

Poprawka pana senatora Sepioła.

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Zdrowia
Marek Haber:**

Ona była odnoście do strefy C. To jest to samo.

Zastępca Przewodniczącego Michał Okła:

Aha, to samo. Dobrze. Dziękuję bardzo.

Przystępujemy do głosowania nad poprawkami.

(Wypowiedzi w tle nagrania)

Dyskusja jest już skończona.

(Głos z sali: Kobieta prosi.)

Bardzo proszę.

**Wiceprzewodnicząca
Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych
Wiesława Taranowska:**

Dziękuję bardzo. Bardzo dziękuję, Szanowni Parlamentarzyści.

Chcę powiedzieć w sprawie poprawki zgłoszonej przez pana senatora Meresa, dotyczącej wyłączenia strefy uzdrowskiej A z budowania masztów, że tutaj jesteśmy bardzo za panem ministrem, za tym, żeby ta strefa została wolna od masztów, budowy. Szanowni Państwo, stacje bazowe budowane w strefie A nie zawsze służą obywatelowi, szczególnie z rozrusznikiem serca. Mamy bardzo dużo pytań. Ludzie jadący do uzdrowiska mówią: wykupimy leczenie, jeśli nie ma tam stacji bazowych, ponieważ jesteśmy pacjentami kardiologicznymi. To jest biznes, Szanowni Państwo Parlamentarzyści. Bardzo proszę, żeby biznes nie wygrał ze zdrowiem. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Michał Okła:

Dziękuję bardzo.

Przystępujemy do głosowania nad poprawką pierwszą.

Kto z państwa jest za przyjęciem poprawki pierwszej? (12)

(*Głos z sali:* Biura...)

Tak, poprawka Biura Legislacyjnego.

Kto jest przeciw? (0)

Kto się wstrzymał? (0)

Jednogłośnie. Dziękuję bardzo.

Przystępujemy do głosowania nad poprawką drugą Biura Legislacyjnego.

Kto jest za przyjęciem tej poprawki? (13)

Kto jest przeciw? (0)

Kto się wstrzymał? (0)

Dziękuję.

Przystępujemy do głosowania nad poprawką trzecią Biura Legislacyjnego.

Kto z państwa jest za? (13)

Kto jest przeciw? (0)

Kto się wstrzymał? (0)

Dziękuję. Jednogłośnie.

Poprawka piąta...

(*Głos z sali:* Czwarta.)

Czwarta nie, czwarta jest do dyskusji.

Poprawka piąta.

Kto z państwa jest za przyjęciem poprawki piątej? (13)

Kto jest przeciw? (0)

Kto się wstrzymał? (0)

Jednogłośnie.

Poprawką następną jest poprawka szósta Biura Legislacyjnego.

Kto z państwa jest za? (13)

Jednogłośnie. Dziękuję bardzo.

Poprawka siódma Biura Legislacyjnego.

Kto z państwa jest za? (13)

Dziękuję bardzo.

Poprawka dziewiąta Biura Legislacyjnego.

Kto z państwa jest za? (13)

Poprawka jedenasta.

Kto z państwa jest za? (13)

Dziękuję bardzo.

Dwunasta poprawka do dyskusji.

Teraz głosujemy nad poprawką senatora Pawłowicza.

Kto z państwa jest za przyjęciem tej poprawki? (6)

Kto jest przeciw? (3)

Kto się wstrzymał? (4)

Poprawka uzyskała poparcie większości.

Teraz przechodzimy do głosowania nad poprawką pana senatora Meresa.

Kto z państwa jest za przyjęciem tej poprawki? (4)

Kto jest przeciw? (5)

Kto się wstrzymał? (4)

Poprawka nie uzyskała poparcia większości.

Poprawka senatora Sepiōła.

Kto z państwa jest za przyjęciem tej poprawki? Skreślić likwidację w ogóle tej strefy C. (3)

Kto jest przeciw? (4)

Kto się wstrzymał? (6)

Poprawka nie uzyskała poparcia większości.

Kto z państwa jest za przyjęciem ustawy w całości, wraz z przyjętymi poprawkami? (13)

Dziękuję.

Wybieramy sprawozdawcę. Proponowałbym pana profesora Góreckiego.

(*Głos z sali*: Kogo?)

(*Głos z sali*: Góreckiego.)

Czy pan senator wyraża zgodę?

(*Senator Ryszard Górecki*: Tak.)

Chyba nie będziemy poddawać tego pod głosowanie. Oczywiście będzie pan przedstawicielem połączonych komisji. Dziękuję bardzo.

Posiedzenie komisji uważam za zakończone.

(Koniec posiedzenia o godzinie 9 minut 47)

Kancelaria Senatu

Opracowanie i publikacja:

Biuro Prac Senackich, Dział Stenogramów

Druk: Biuro Informatyki, Dział Edycji i Poligrafii

Nakład: 6 egz.

ISSN 1643-2851